

**CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE**

30 mai 2022

PROPOSITION DE LOI

**modifiant le Code de droit économique
en ce qui concerne la simplification
de la fourniture de documents tarifaires
dans les agences bancaires**

(déposée par M. Christian Leysen et
Mme Kathleen Verhelst)

**BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS**

30 mei 2022

WETSVOORSTEL

**tot wijziging van het Wetboek
van Economisch recht betreffende
de vereenvoudiging van de verstrekking
van informatiedocumenten
inzake de vergoeding in de bankkantoren**

(ingediend door de heer Christian Leysen en
mevrouw Kathleen Verhelst)

RÉSUMÉ

Formulée avant l'ère de l'Internet, l'obligation d'information imposée par le Code de droit économique oblige les agences bancaires à fournir des informations sur papier qui doivent toujours y être physiquement présentes. Cette obligation est source de charges administratives supplémentaires inutiles pour le secteur bancaire, sans réellement contribuer à la protection des droits des consommateurs. Elle entraîne en outre une consommation inutile de papier et ignore complètement les progrès de la société de l'information.

Cette proposition de loi vise dès lors à mettre en œuvre une simplification administrative au bénéfice des agences bancaires conformément à l'esprit de la directive relative aux services de paiement du 23 juillet 2014 du Parlement européen et du Conseil (2014/92/UE).

SAMENVATTING

De informatieverplichting die het Wetboek van Economisch recht oplegt, dateert van voor het internettijdperk en verplicht de bankkantoorhouders tot het ter beschikking stellen van informatie in gedrukte vorm die steeds fysiek aanwezig moet zijn. Dat zorgt voor onnodige extra administratieve lasten voor de banksector zonder daadwerkelijke bijdrage aan de rechten van de consument. Ze leidt bovendien tot extra nutteloos papiergebruik en negeert volledig de vooruitgang van de informatiemaatschappij.

De bedoeling van dit wetsvoorstel is dan ook een administratieve vereenvoudiging voor bankkantoren te bewerkstelligen in de geest van de betalingsdienst Richtlijn van 23 juli 2014 van het Europees Parlement en de Raad (2014/92/EU).

N-VA	: Nieuw-Vlaamse Alliantie
Ecolo-Groen	: Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
PS	: Parti Socialiste
VB	: Vlaams Belang
MR	: Mouvement Réformateur
CD&V	: Christen-Democratisch en Vlaams
PVDA-PTB	: Partij van de Arbeid van België – Parti du Travail de Belgique
Open Vld	: Open Vlaamse liberalen en democraten
Vooruit	: Vooruit
Les Engagés	: Les Engagés
DéFI	: Démocrate Fédéraliste Indépendant
INDEP-ONAFH	: Indépendant - Onafhankelijk

Abréviations dans la numérotation des publications:		Afkorting bij de nummering van de publicaties:	
DOC 55 0000/000	Document de la 55 ^e législature, suivi du numéro de base et numéro de suivi	DOC 55 0000/000	Parlementair document van de 55 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA	Questions et Réponses écrites	QRVA	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV	Version provisoire du Compte Rendu Intégral	CRIV	Voorlopige versie van het Integraal Verslag
CRABV	Compte Rendu Analytique	CRABV	Beknopt Verslag
CRIV	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes)	CRIV	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaalde beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen)
PLEN	Séance plénière	PLEN	Plenum
COM	Réunion de commission	COM	Commissievergadering
MOT	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)	MOT	Moties tot besluit van interpellaties (beigegekleurig papier)

DÉVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

1. Contexte

La directive européenne sur les services de paiement 2014/92/UE¹ représente une avancée vers l'harmonisation de la protection des consommateurs pour les utilisateurs de services bancaires. Elle règle la comparabilité des frais liés aux comptes de paiement, le changement de compte de paiement et l'accès à un compte de paiement assortis de prestations de base.

S'agissant des obligations, pour les agences bancaires, en matière d'information des consommateurs, la directive précise ce qui suit au point 5 de son article 4:

“Les prestataires de services de paiement font en sorte que le document tarifaire et le glossaire soient disponibles à tout moment pour les consommateurs. Ils sont mis à disposition sous une forme aisément accessible, y compris pour les personnes qui ne sont pas clientes, sous forme électronique sur leurs sites internet le cas échéant et dans les locaux des prestataires de services de paiement qui sont accessibles aux consommateurs. Ils sont également fournis sur support papier ou autre support durable, à titre gratuit, à tout consommateur qui en fait la demande.”

La loi du 22 décembre 2017² a transposé les règles relatives aux comptes de paiement et aux services de paiement et les a insérées dans le Code de droit économique. En vue de la transposition de cette obligation, le législateur a eu recours à l'arrêté royal du 23 mars 1995³ relatif à l'indication des tarifs des services financiers homogènes et à la modification du 1er mars 1998.⁴

Ce dernier arrêté royal dispose en son article 2:

¹ Directive 2014/92/UE du 23 juillet 2014 sur la comparabilité des frais liés aux comptes de paiement, le changement de compte de paiement et l'accès à un compte de paiement assorti de prestations de base, publiée au *Journal officiel de l'Union européenne* le 28 août 2014, L 257/214 (ci-après: “directive services de paiement”). Consultable sur: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FR/TXT/?uri=celex:32014L0092>.

² Loi du 22 décembre 2017 portant modification et insertion de dispositions en matière de comptes de paiement et de services de paiement dans différents livres du Code de droit économique, publiée au *Moniteur belge* le 12 janvier 2018.

³ Arrêté royal du 23 mars 1995 relatif à l'indication des tarifs des services financiers homogènes, publié au *Moniteur belge* le 26 avril 1995.

⁴ Arrêté royal du 1er mars 1998 modifiant l'arrêté royal du 23 mars 1995 relatif à l'indication des tarifs des services financiers homogènes, publié au *Moniteur belge* le 11 mars 1998.

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Context

De Europese betalingsdienstenrichtlijn 2014/92/EU¹ zette een stap vooruit in de harmonisatie van de consumentenbescherming voor gebruikers van bankdiensten. Ze regelt de vergelijkbaarheid van vergoedingen aangerekend inzake betaalrekeningen, de overstap naar een andere betaalrekening en de toegang tot betaalrekeningen met basisfuncties.

Met betrekking tot de informatieverplichtingen in de bankkantoren naar de consumenten stelt de richtlijn in het vijfde punt van artikel 4:

“Het informatiedocument betreffende de vergoedingen en de verklarende woordenlijst worden door betalingsdienstaanbieders te allen tijde voor de consumenten beschikbaar gesteld. Ze zijn vlot toegankelijk, ook voor niet-klanten, in de kantoren van betalingsdienstaanbieders die voor de consumenten toegankelijk zijn en worden, indien beschikbaar in elektronische vorm, op de websites van die instellingen geplaatst. Op verzoek van een consument worden deze tevens kosteloos op papier of op een andere duurzame drager verstrekt.”

De wet van 22 december 2017² heeft de regels voor betaalrekeningen en betalingsdiensten omgezet en toegevoegd aan het Wetboek van Economisch recht. De wetgever gebruikte voor de omzetting van deze verplichting het koninklijk besluit betreffende de prijsaanduiding van homogene financiële diensten van 23 maart 1995³ en de wijziging van 1 maart 1998.⁴

Dat laatste koninklijk besluit stelt in artikel 2:

¹ Richtlijn 2014/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende de vergelijkbaarheid van de in verband met betaalrekeningen aangerekende vergoedingen, het overstappen naar een andere betaalrekening en de toegang tot betaalrekeningen met basisfuncties, bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* op 28 augustus 2014, L 257/214 (hierna: “betalingsdienstenrichtlijn”). Raadpleegbaar op: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/NL/TXT/?uri=celex:32014L0092>.

² Wet van 22 december 2017 houdende wijziging en invoering van bepalingen inzake betaalrekeningen en betalingsdiensten in verschillende boeken van het Wetboek van economisch recht, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* op 12 januari 2018.

³ Koninklijk besluit van 23 maart 1995 betreffende de prijsaanduiding van homogene financiële diensten, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* op 26 april 1995.

⁴ Koninklijk besluit van 1 maart 1998 tot wijziging van het koninklijk besluit van 23 maart 1995 betreffende de prijsaanduiding voor homogene financiële diensten, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* op 11 maart 1998.

“Les tarifs, à l’exception de celui relatif au service visé au point V de l’annexe au présent arrêté, doivent en outre être indiqués sur un ou plusieurs prospectus mis gratuitement et de manière permanente à la disposition du consommateur, et que celui-ci peut emporter sans formalité ni demande particulière de sa part. Une mention apposée d’une manière apparente et non équivoque à un endroit nettement visible de l’extérieur de l’établissement informe le consommateur de cette faculté.”.

Le Rapport au Roi explique comme suit les raisons pour lesquelles cette obligation a été introduite par l’arrêté royal du 1er mars 1998 dans l’arrêté royal du 23 mars 1995 relatif à l’indication des tarifs des services financiers homogènes:

“L’article 2 introduit une nouvelle disposition dans l’article 1er de l’arrêté royal du 23 mars 1995, destinée à assurer une information plus complète du consommateur.

À l’heure actuelle, ce dernier n’a d’autre moyen, pour connaître les tarifs en vigueur, que de consulter ces derniers sur place, souvent avec quelques difficultés.

Dorénavant, un ou plusieurs prospectus reprenant les tarifs seront disponibles gratuitement et pourront ainsi être emportés par le consommateur. Ils devront être présentés à un endroit visible et en nombre suffisant pour que tout consommateur intéressé puisse se les procurer sans devoir les demander au guichet.

L’indication des tarifs des services offerts par le vendeur pourra figurer sur un ou plusieurs prospectus, pour autant que, conformément à l’article 4 de l’arrêté actuel, les tarifs relatifs à un service financier déterminé demeurent groupés sur un même prospectus.

De plus, afin que les consommateurs n’ignorent pas l’existence de ces prospectus et la possibilité de les emporter, une information à ce sujet devra figurer à un endroit nettement visible de l’extérieur.

Cette mention devra être bien apparente et donc bien lisible de l’extérieur.

La volonté est d’inciter les consommateurs à faire usage des possibilités d’information qui leur sont offertes, en emportant les prospectus reprenant les tarifs des services financiers de différentes banques, afin de les

“De tarieven, met uitzondering van het tarief betreffende de dienst bedoeld in punt V van de bijlage bij dit besluit, moeten bovendien worden vermeld in een of meerdere prospectussen, die gratis en doorlopend ter beschikking liggen van de consument, en die door hem kunnen worden meegenomen zonder formaliteit of bijzonder verzoek van zijntwege. Een vermelding, die op een duidelijke en ondubbelzinnige manier op een van buiten de inrichting goed zichtbare plaats is aangebracht, licht de consument over deze mogelijkheid in.”.

De argumentatie van de invoering van deze verplichting bij koninklijk besluit van 1 maart 1998 in het koninklijk besluit van 23 maart 1995 betreffende de prijsaanduiding van homogene financiële diensten, wordt in het Verslag aan de Koning als volgt verduidelijkt:

“Artikel 2 voert een nieuwe bepaling in, in artikel 1 van het koninklijk besluit van 23 maart 1995, bedoeld om een meer volledige informatie te verzekeren voor de consument.

Op dit ogenblik beschikt deze laatste over geen andere mogelijkheid om de in voege zijnde tarieven te kennen, dan het ter plaatse raadplegen ervan, wat vaak met enkele moeilijkheden gepaard gaat.

Voortaan zullen een of meerdere prospectussen, waarin de tarieven worden opgenomen, gratis ter beschikking zijn. Zij zullen dus meegenomen kunnen worden door de consument. Een voldoende groot aantal zal aanwezig moeten zijn op een zichtbare plaats opdat elke geïnteresseerde consument ze zou kunnen aanschaffen zonder ze aan het loket te vragen.

De aanduiding van de tarieven van de diensten, die door de verkoper worden aangeboden, zal in een of meerdere prospectussen kunnen voorkomen, in zoverre dat, overeenkomstig artikel 4 van het huidige besluit, de tarieven met betrekking op een bepaalde financiële dienst gegroepeerd blijven in eenzelfde prospectus.

Bovendien, opdat de consumenten van het bestaan van deze prospectussen en van de mogelijkheid ze mee te nemen op de hoogte zouden zijn, zal informatie daarover op een duidelijk van buiten de instelling zichtbare plaats aangebracht zijn.

Deze vermelding zal van buiten goed zichtbaar en dus goed leesbaar moeten zijn.

De wens is, de consumenten aan te zetten, gebruik te maken van de informatiemogelijkheden die hen worden geboden, door de prospectussen met de tarieven van de financiële diensten van verschillende banken mee

comparer et de prendre leur décision en pleine connaissance de cause.”

Le Rapport au Roi date de l'ère pré-internet. Il oblige dès lors les gérants des agences bancaires à mettre des informations à disposition sous la forme de documents imprimés qui doivent toujours être physiquement présents. On retrouve cette philosophie dans l'actuel article 4/1, § 5, du livre VII “Services de paiement et de crédit” du Code de droit économique:

“Article VII. 4/1. § 5. Le prestataire de service de paiement fait en sorte que le document d'information tarifaire et le glossaire soient disponibles à tout moment pour le consommateur.

En cas de vente dans les locaux du prestataire de services de paiement, ils sont mis à disposition sous une forme aisément accessible, y compris pour les personnes qui ne sont pas clientes. Le consommateur doit pouvoir les consulter immédiatement et de manière permanente à un endroit apparent et nettement visible pour lui dans les locaux du prestataire de services de paiement qui sont accessibles au consommateur. Ils peuvent être emportés gratuitement sans formalité ou demande particulière du consommateur. Une mention apposée d'une manière apparente et non équivoque à un endroit nettement visible de l'extérieur des locaux accessibles au consommateur, informe le consommateur de cette faculté.”

Nous estimons que cette obligation impose au secteur bancaire une charge administrative supplémentaire inutile qui ne contribue pas à améliorer les droits du consommateur. Elle entraîne en outre une consommation de papier inutile. Cette obligation fait fi des progrès de la société de l'information. Elle peut être considérée comme un exemple de surréglementation⁵: une transposition trop sévère de la directive européenne.

L'arrêté royal du 23 mars 1995 relatif à l'indication des tarifs des services financiers homogènes a depuis lors été abrogé par l'arrêté royal du 5 février 2019 relatif à la comparabilité des frais des services liés à un compte

te nemen, teneinde ze te vergelijken en een beslissing te nemen met volle kennis van zaken.”

Het verslag aan de Koning dateert uit het pre-internettijdperk, en verplicht bankkantoorhouders dus tot het ter beschikking stellen van informatie in gedrukte vorm die steeds fysiek aanwezig moet zijn. Deze filosofie wordt doorgetrokken in het thans geldende artikel 4/1, § 5, van boek VII ‘Betelings- en kredietdiensten’ van het Wetboek van Economisch recht:

Artikel VII. 4/1. § 5. Het informatiedocument betreffende de vergoedingen en de verklarende woordenlijst worden door de betalingsdienaarbieder te allen tijde voor de consument beschikbaar gesteld.

Bij een verkoop in de kantoren van de betalingsdienaarbieder zijn ze vlot toegankelijk, ook voor niet-klanten. De consument dient ze onmiddellijk en doorlopend te kunnen raadplegen op een voor hem duidelijke en goed zichtbare plaats in de kantoren van de betalingsdienaarbieder die voor de consument toegankelijk zijn. Zij kunnen door hem gratis worden meegenomen zonder bijzondere formaliteit of bijzonder verzoek van de consument. Een vermelding, die op een duidelijke en ondubbelzinnige manier op een van buiten in voor de consument toegankelijke kantoren van de onderneming goed zichtbare plaats is aangebracht, licht de consument over deze mogelijkheid in.

Wij zijn van oordeel dat deze verplichting onnodig extra administratieve lasten oplegt aan de banksector zonder daadwerkelijke bijdrage aan de rechten van de consument. Ze zorgt bovendien voor extra nutteloos papiergebruik. Deze verplichting negeert volledig de vooruitgang van de informatiemaatschappij. Ze kan worden beschouwd als *gold-plating*⁵: een te strenge omzetting van de Europese richtlijn.

Intussen werd het koninklijk besluit van 23 maart 1995 betreffende de prijsaanduiding van homogene financiële diensten opgeheven bij koninklijk besluit van 5 februari 2019 betreffende de vergelijkbaarheid

⁵ La surréglementation (*gold-plating*) est un terme péjoratif qui désigne le fait pour un État membre d'aller dans la transposition du droit européen au-delà de ce qu'exige la réglementation européenne (il s'agit souvent de directives). Ces règles peuvent être ressenties comme lourdes et inutiles par les entreprises.

⁵ *Gold-plating* is een pejoratief begrip om te wijzen op het fenomeen waarbij een lidstaat verder gaat bij de omzetting van Europees recht dan de Europese regelgeving, meestal richtlijnen, zelf vereist. Deze regels kunnen als hinderlijk en onnodig worden ervaren voor het bedrijfsleven.

de paiement et à l'indication des frais et des services non liés à un compte de paiement.⁶

Un nouvel article VII.4/4 prévoyant la mise à la disposition des consommateurs d'un site web proposant une comparaison des frais facturés pour certains services énumérés dans cet arrêté a été inséré dans le livre VII du Code de droit économique.

“Art. VII.4/4. § 1er. Afin de leur permettre d'effectuer une évaluation indépendante des frais, les consommateurs ont, au niveau national, accès gratuitement à un site internet qui compare les frais pour au moins les services mentionnés dans le document d'information tel que visé dans l'article VII.4/1. Le Roi peut, sur avis de la FSMA, étendre la liste des services qui doivent être repris sur le site internet comparateur.

§ 2. Le site internet comparateur créé en application du paragraphe 1er:

1° est indépendant sur le plan opérationnel, le même traitement étant réservé à tous les prestataires de services de paiement dans les résultats de recherche;

2° indique clairement ses propriétaires;

3° énonce les critères clairs et objectifs selon lesquels la comparaison est effectuée;

4° emploie un langage clair et dénué d'ambiguïté et, le cas échéant, les termes normalisés repris dans le document d'information tel que visé à l'article VII.4/1;

5° fournit des informations exactes et à jour et donne la date et l'heure de la dernière mise à jour;

6° comprend une large gamme d'offres de comptes de paiement couvrant une part importante du marché et, lorsque les informations fournies n'offrent pas un aperçu complet du marché, une mention claire en ce sens, avant l'affichage des résultats, et

⁶ Arrêté royal du 5 février 2019 relatif à la comparabilité des frais des services liés à un compte de paiement et à l'indication des frais et des services non liés à un compte de paiement, publié au *Moniteur belge* le 19 février 2019.

van de vergoedingen van diensten gekoppeld aan een betaalrekening en de aanduiding van de vergoedingen en van de diensten die niet aan een betaalrekening gekoppeld zijn.⁶

In boek VII van het Wetboek van Economisch recht werd een nieuw artikel VII.4/4 ingevoegd over de terbeschikkingstelling aan de consumenten van een website waarop de vergoedingen worden vergeleken die worden aangerekend voor bepaalde diensten die in dit besluit worden opgesomd.

Art. VII.4/4. § 1. Opdat zij een onafhankelijke beoordeling zouden kunnen maken van de vergoedingen, hebben de consumenten op nationaal niveau kosteloos toegang tot een website waarop de vergoedingen worden vergeleken die worden aangerekend voor, ten minste, de diensten die zijn opgenomen in het informatiedocument als bedoeld in artikel VII.4/1. De Koning kan, op advies van de FSMA, de lijst uitbreiden van de diensten die moeten voorkomen op de vergelijkingswebsite.

§ 2. De met toepassing van paragraaf 1 ingestelde vergelijkingswebsite:

1° is operationeel onafhankelijk doordat hij ervoor zorgt dat betalingsdienstaanbieders in de zoekresultaten op gelijke wijze worden behandeld;

2° vermeldt duidelijk wie de eigenaars zijn;

3° vermeldt de duidelijke, objectieve criteria waarop de vergelijking wordt gebaseerd;

4° maakt gebruik van duidelijke en ondubbelzinnige bewoordingen en, indien toepasselijk, van de gestandaardiseerde termen als opgenomen in het informatiedocument als bedoeld in artikel VII.4/1;

5° geeft nauwkeurige en geactualiseerde informatie, met vermelding van het tijdstip van de meest recente actualisering;

6° belicht een breed scala aan betaalrekeningaanbiedingen dat een significant deel van de markt bestrijkt en vermeldt in voorkomend geval duidelijk dat de weergegeven informatie geen volledig overzicht van de markt biedt, voordat de zoekresultaten worden getoond, en

⁶ Koninklijk besluit van 5 februari 2019 betreffende de vergelijkbaarheid van de vergoedingen van diensten gekoppeld aan een betaalrekening en de aanduiding van de vergoedingen en van de diensten die niet aan een betaalrekening gekoppeld zijn, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* op 19 februari 2019.

7° prévoit une procédure efficace pour signaler les informations inexactes quant aux frais publiés.

Le Roi peut, sur avis de la FSMA, imposer des critères de comparaison plus précis ou supplémentaires en ce qui concerne le niveau des services fournis par le prestataire de services de paiement.

§ 3. La FSMA est chargée de développer et d'exploiter le site internet comparateur visé au paragraphe 1er.

Les prestataires de services de paiement fournissent à la FSMA la collaboration nécessaire à l'exercice de cette mission, y compris la fourniture d'informations exactes et complètes.

La FSMA fixe les modalités de cette collaboration par règlement, pris conformément à l'article 64 de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers.

Pour l'exercice de sa mission, la FSMA dispose des compétences visées aux articles 34, § 1er, 1°, 35, §§ 1er et 2, 36 et 36bis de la loi du 2 août 2002 relative à la surveillance du secteur financier et aux services financiers. L'article 37 de la même loi s'applique par analogie."

2. Proposition

Nous proposons dès lors de remplacer le § 5 de l'article VII 4/1 du Code de droit économique par un nouveau texte transposant exactement la disposition de la directive 2014/92/UE relative aux services de paiement.

"VII. 4/1. § 5. Les prestataires de services de paiement font en sorte que le document tarifaire et le glossaire soient disponibles à tout moment pour les consommateurs. Ils sont mis à disposition sous une forme aisément accessible, y compris pour les personnes qui ne sont pas clientes, sous forme électronique sur leurs sites internet le cas échéant et dans les locaux des prestataires de services de paiement qui sont accessibles aux consommateurs. Ils sont également fournis sur support papier ou autre support durable, à titre gratuit, à tout consommateur qui en fait la demande."

7° biedt een doeltreffende procedure om onjuiste informatie over gepubliceerde vergoedingen te melden.

De Koning kan, op advies van de FSMA, nauwkeurigere of bijkomende vergelijkingsparameters opleggen met betrekking tot het niveau van de door de betalingsdienstaanbieder verleende diensten.

§ 3. De FSMA wordt belast met het ontwikkelen en beheren van de vergelijkingswebsite als bedoeld in paragraaf 1.

De betalingsdienstaanbieders verlenen de FSMA de nodige medewerking voor het vervullen van haar opdracht, met inbegrip van het aanleveren van juiste en volledige informatie.

De FSMA bepaalt de modaliteiten van deze samenwerking in een reglement dat wordt aangenomen overeenkomstig artikel 64 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten.

Voor het vervullen van haar opdracht beschikt de FSMA over de bevoegdheden als bedoeld in de artikelen 34, § 1, 1°, 35, §§ 1 en 2, 36 en 36bis van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten. Artikel 37 van dezelfde wet is van overeenkomstige toepassing.

2. Voorstel

Daarom stellen wij voor om paragraaf 5 van het artikel. VII 4/1, van het Wetboek van Economisch recht te vervangen door een nieuwe tekst die een exacte omzetting is van de beschikking in de betalingsdienstenrichtlijn 2014/92/EU.

"VII. 4/1. § 5. Het informatiedocument betreffende de vergoedingen en de verklarende woordenlijst worden door betalingsdienstaanbieders te allen tijde voor de consumenten beschikbaar gesteld. Ze zijn vlot toegankelijk, ook voor niet-klanten, in de kantoren van betalingsdienstaanbieders die voor de consumenten toegankelijk zijn en worden, indien beschikbaar in elektronische vorm, op de websites van die instellingen geplaatst. Op verzoek van een consument worden deze tevens kosteloos op papier of op een andere duurzame drager verstrekt."

Christian LEYSEN (Open Vld)
Kathleen VERHELST (Open Vld)

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 74 de la Constitution.

Art. 2

Dans l'article VII. 4/1 du code de droit économique, le paragraphe 5 est remplacé par ce qui suit:

“§ 5. Les prestataires de services de paiement font en sorte que le document tarifaire et le glossaire soient disponibles à tout moment pour les consommateurs. Ils sont mis à disposition sous une forme aisément accessible, y compris pour les personnes qui ne sont pas clientes, sous forme électronique sur leurs sites internet le cas échéant et dans les locaux des prestataires de services de paiement qui sont accessibles aux consommateurs. Ils sont également fournis sur support papier ou autre support durable, à titre gratuit, à tout consommateur qui en fait la demande.”

12 mai 2022

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 74 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel VII. 4/1 van het Wetboek van Economisch recht wordt paragraaf 5 vervangen als volgt:

“§ 5. Het informatiedocument betreffende de vergoedingen en de verklarende woordenlijst worden door betalingsdienstaanbieders te allen tijde voor de consumenten beschikbaar gesteld. Ze zijn vlot toegankelijk, ook voor niet-klanten, in de kantoren van betalingsdienstaanbieders die voor de consumenten toegankelijk zijn en worden, indien beschikbaar in elektronische vorm, op de websites van die instellingen geplaatst. Op verzoek van een consument worden deze tevens kosteloos op papier of op een andere duurzame drager verstrekt.”

12 mei 2022

Christian LEYSEN (Open Vld)
Kathleen VERHELST (Open Vld)